

Prima instanță: Judecătoria Buiucani mun. Chișinău
Judecător: V. Muntean
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: D. Manole, Ș. Niță, A. Bostan

Dosarul nr. 3ra-1518/16

ÎNCHEIERE

12 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” împotriva Primăriei or. Durlești, Întreprinderii Individuale „Diana Crudu” privind anularea certificatului de urbanism, autorizației de construcție, procesului-verbal de recepție finală, anularea dispoziției Primăriei or. Durlești și obligarea creării zonei de protecție regulamentară,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 iunie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” și a fost menținută hotărârea Judecătoria Buiucani mun. Chișinău din 16 noiembrie 2015,

c o n s t a t ă

La 13 octombrie 2014, SA „Termocom” în procedura falimentului s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată către Primăria or. Durlești, ÎI „Diana Crudu”, solicitând anularea certificatului de urbanism pentru proiectare nr. 151 din 14.09.2005, anularea autorizației de construcție nr. 461 din 21.02.2006, anularea procesului-verbal de recepție finală nr. 307 din 27 iunie 2006, anularea dispoziției Primăriei or. Durlești nr. 186 din 27 iunie 2006, și obligarea creării zonei de protecție regulamentară (nu mai mică de 2 m) de la pereții construcției nr. 10/4 până la conductele termice din str. Gr. Ureche, or. Durlești.

În motivarea acțiunii SA „Termocom” a indicat că, în urma unui control efectuat de către reprezentanții SA „Termocom” în or. Durlești, s-a constatat faptul că, pe str. Gr. Ureche 10/4, zona de protecție a rețelelor termice cu diametrul de 150 mm, este amplasat un Centru comercial ce aparține ÎI „Diana Crudu”. S-a stabilit că, la baza edificării a stat certificatul de urbanism pentru proiectare nr. 151 din 14 septembrie 2005, autorizația de construcție nr. 461 din 21 februarie 2006 și procesul-verbal de recepție finală nr. 307 din 27 iunie 2006.

Indicat reclamantul că, la emiterea acestor acte, de către autoritatea publică

locală - Primăria or. Durlești, a fost ignorat totalmente faptul existenței în teren a rețelelor termice ale SA „Termocom”. La emiterea acestor acte au fost admise abateri de la Legea cu privire la energia termică și promovarea cogenerării, precum, abateri de la Regulamentul cu privire la furnizarea și utilizarea energiei termice cât și abateri de la Mormele și Regulile în Construcție.

Susține reclamantul că, Centrul comercial este amplasat în zona de protecție a rețelelor termice ale SA „Termocom”, la o distanță de 0,8 m de la rețele, iar o parte direct pe conducta termică, ceea ce exclude accesul reprezentanților și a tehnicii SA „Termocom” la rețelele ingineresti magistrale.

Afirmă reclamantul că despre edificarea Centrului comercial din str. Gr. Ureche 10/4, în baza certificatului de urbanism pentru proiectare nr. 151 din 14 septembrie 2005, autorizației de construcție nr. 461 din 21 februarie 2006 și procesului-verbal de recepție finală nr. 307 din 27 iunie 2006, a aflat la data de 12 august 2014.

Mai indică că, la 20 august 2014, a expediat în adresa Primăriei or. Durlești o cerere prealabilă prin care a solicitat anularea certificatului de urbanism pentru proiectare nr. 151 din 14.09.2005, anularea autorizației de construcție nr. 461 din 21.02.2006, anularea procesului-verbal de recepție finală nr. 307 din 27 iunie 2006, anularea dispoziției Primăriei or. Durlești nr. 186 din 27 iunie 2006, privind construcția și darea în exploatare a Centrului comercial din str. Gr. Ureche 10/4, or. Durlești, sau de a întreprinde măsurile în vederea înlăturării obiectului din zona de protecție a rețelelor termice la o distanță regulamentară, însă, autoritatea publică locală nu a examinat în termen cererea prealabilă și nu a dat un răspuns la aceasta.

Concluzionează reclamantul că, amplasarea obiectivului în zona de protecție a rețelelor SA „Termocom” exclude accesul reprezentanților și a tehnicii SA „Termocom” la rețelele ingineresti și astfel se pune în pericol aprovizionarea consumatorilor din or. Durlești cu agent termic. Mai mult, presiunea și temperatura înaltă a apei din rețele prezintă un pericol înalt pentru viața și sănătatea oamenilor, și proprietarii bunurilor pot cere despăgubiri în caz de avariere a traseului termic.

Solicită reclamantul SA „Termocom” în procedura falimentului, anularea certificatului de urbanism pentru proiectare nr. 151 din 14.09.2005, anularea autorizației de construcție nr. 461 din 21.02.2006, anularea procesului-verbal de recepție finală nr. 307 din 27.06.2006 în comun cu dispoziția Primăriei Durlești nr. 186 din 27.06.2006, privitor la construcția și darea în exploatare a Centrului comercial din str. Gh. Ureche 10/4, or. Durlești și obligarea întreprinderii Individuale „Diana Crudu” să creeze zona de protecție regulamentară (nu mai mică de 2 m) de la pereții construcției cu nr. 10/4 până la conductele termice din str. Gh. Ureche, or. Durlești.

Prin cererea nr. 79/2273 din 26 mai 2015, SA „CET nr. 2” din Chișinău a solicitat înlocuirea reclamantului SA „Termocom” în procedura falimentului cu succesul ei în drepturi SA „CET nr. 2” din Chișinău, or, conform Legii nr. 188 din 28.09.2014 cu privire la unele măsuri referitor la procedura falimentului SA „Termocom”, publicată în Monitorul Oficial nr. 310-312 din 10.10.2014, SA „Centrala Electrică cu Termoficare nr.2” din Chișinău a devenit succesul de drepturi și obligații al SA „Termocom” în procedura falimentului, preluând subansamblul funcțional ce ține de activitatea de producere, distribuție și furnizare a energiei termice.

Ulterior, prin decizia Camerei Înregistrării de Stat privind înregistrarea modificărilor din 16.06.2015, s-a decis înregistrarea și consemnarea în Registrul de stat al persoanelor juridice a modificărilor în actele de constituire ale persoanei juridice SA „Centrala Electrică cu Termoficare nr. 2” din Chișinău, indicînd la pct. 3 denumirea deplină a societății: Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”.

Prin hotărârea Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 16 noiembrie 2015, cererea de chemare în judecată depusă de SA „Termoelectrica”, succesori SA „Termocom” în procedura falimentului, către Primăria or. Durlăști, ÎI „Diana Crudu” cu privire la anularea actelor administrative și obligarea creării zonei de protecție, a fost respinsă ca fiind depusă cu încălcarea termenului de prescripție.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 iunie 2016, a fost respins apelul declarat de SA „Termoelectrica” și s-a menținut hotărârea Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 16 noiembrie 2015, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SA „Termoelectrica” către Primăria or. Durlăști, ÎI „Diana Crudu” privind anularea certificatului de urbanism pentru proiectare nr. 151 din 14.09.2005, anularea autorizației de construcție nr. 461 din 21.02.2006, anularea procesului-verbal de recepție finală nr. 307 din 27 iunie 2006, anularea dispoziției Primăriei or. Durlăști nr. 186 din 27 iunie 2006, și obligarea creării zonei de protecție regulamentară (nu mai mică de 2 m) de la pereții construcției nr. 10/4 până la conductele termice din str. Gr. Ureche, or. Durlăști.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 12 august 2016, în termenul prevăzut de lege, SA „Termoelectrica” a declarat recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 iunie 2016 și a hotărîrii Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 16 noiembrie 2015, cu pronunțarea unei noi hotărîri de admitere integrală a acțiunii înaintate.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurentul a indicat că atât instanța de apel cît și instanța de fond nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, au aplicat eronat normele de drept material.

Examinînd temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră

inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SA „Termoelectrica” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurenta nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor judecătorești recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SA „Termoelectrica” ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Ion Druță